Kirpinin Yıldız Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpinin Yıldız Bahçesi

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın sıcacık bir köşesinde, Huffle adında küçük bir kirpi büyük bir meşe ağacının altındaki yuvasında yaşardı. Büyük bir elma boyutunda, küçük ve yuvarlaktı; yumuşak açık kahverengi dikenlerinin uçları krem rengiydi. Sıcak ten rengi yüzü ve kocaman koyu kahverengi gözleriyle nazik ve utangaç görünürdü. Cebinde tohum paketleri olan yosun yeşili bir önlük giyerek bahçesinde çalışmayı çok severdi.

Bir akşam Huffle önlüğünün cebinde minik bir tohum paketi buldu. Etiketinde şöyle yazıyordu: 'Parlayan Tohumlar – özenle ek.' Daha önce hiç böyle tohumlar görmemişti. Ay ışığında hafifçe parlıyorlardı. 'Bunları ekersem ne olur acaba?' diye düşündü. Küçük çukurlar kazdı ve her tohumu yumuşak toprağa usulca yerleştirdi.

Her gece Huffle tohumları suladı ve 'Güçlü büyüyün, küçük tohumlar' diye fısıldadı. Yukarıda yıldızlar parıldıyor, hafif bir esinti esiyordu. Ama günler geçti ve hiçbir şey olmadı. Toprak karanlık ve sessiz kaldı. Huffle aldırmadı. Sulamaya ve beklemeye devam etti, olabildiğince sabırla. 'Güzel şeyler zaman alır,' dedi kendi kendine.

Bir gece Huffle sularken topraktan minik yeşil bir filizin çıktığını fark etti. 'Aa!' diye soluk aldı. 'Büyüyorsun!' Yaklaşıp eğildi ve küçük filizden hafif bir ışık geldiğini gördü. Minik bir gece lambası gibi yumuşak ve sıcaktı. Huffle'ın içi sevinçle doldu. Sabrının karşılığını vermeye başladığını biliyordu.

Yukarılarda, Olive adında bir baykuş evine uçuyordu. Yumuşak gri kahverengi tüyleri, benekli açık renk göğsü ve kocaman altın rengi gözleri vardı. Boynuna koyu mavi bir atkı sarmıştı. Aşağıdaki bahçede hafif bir ışık fark etti. 'Ne kadar tuhaf ve güzel,' diye öttü. Neyin parladığını görmek için aşağı süzüldü.

Olive alçak bir dala kondu ve küçük kirpiye baktı. 'Bu ışığı sen mi yaptın?' diye sordu. Huffle utangaçça başını salladı. 'Tohumlarım parlıyor,' dedi. 'Büyümelerini bekliyordum.' Olive gülümsedi. 'Onlara çok iyi baktığın belli.' Atkısını daha sıkı sardı ve tohumların parlamasını izlemek için yerleşti.

Ertesi gece, Pip adında minik bir yarasa kanat çırparak geçti. Pip'in kocaman yarı saydam kulakları, küçük pembe bir burnu ve minik kırmızı bir meyve kolyesi vardı. Parlayan şeyleri çok severdi. 'Oo, o parıltı da ne?' diye ciyakladı, yukarıda daireler çizerek. Huffle tohumları anlattı. Pip bir sürü soru sordu: 'Ne kadar sürdü? Her gece parlıyorlar mı? Yardım edebilir miyim?' Huffle güldü ve 'İstediğin zaman gelebilirsin,' dedi.

Birkaç gece sonra, Luna adında bir güve süzülerek geldi. Soluk krem ve gri kanatlarında ay gibi benekler vardı, tüylü antenleri kıpırdıyordu. Yumuşak ışık onu kendine çekmişti. 'Ne huzurlu bir bahçe,' diye fısıldadı. Parlayan bir tohumun üzerine usulca kondu ve sıcaklığını hissetti. Huffle, sabrının bu kadar güzel bir şey yarattığı için gurur duydu.

Daha çok gece hayvanı geldi. Bir tarla faresi ailesi, uykulu bir kurbağa ve meraklı bir rakun. Hepsi parlayan tohumların etrafında toplandı. Huffle her birini karşıladı. 'Onları sulamaya yardım etmek ister misiniz?' diye sordu. Herkes sırayla yardım etti. Bahçe, dostların buluştuğu ve yıldızların altında hikâyeler paylaştığı mutlu bir yer oldu.

Huffle, herkes yardım ettiğinde tohumların daha hızlı büyüdüğünü fark etti. Işık daha da parladı ve bitkiler uzadı. Minik çiçekler açmaya başladı, her biri küçük bir fener gibi parlıyordu. Gece hayvanları sevinçle bağırdı. 'Bunu senin sabrın sağladı,' dedi Olive. Huffle gülümsedi. 'Ama sizin dostluğunuz daha da güzelleştirdi,' diye yanıtladı.

Bir gece bahçeden güçlü bir rüzgâr esti. Parlayan bitkiler sallandı ve küçük çiçeklerin bazıları kapandı. Huffle endişelendi. 'Ya parlamayı bırakırlarsa?' dedi. Pip kanatlarıyla onları korumaya çalışarak etrafta uçuştu. Luna rüzgârı yatıştırmak için parıldayan kanatlarını açtı. Olive usulca öttü: 'Endişelenme. Onları birlikte koruyacağız.'

Rüzgâr dindi ve çiçekler yeniden açıldı, eskisinden bile daha parlak parlıyorlardı. Huffle, dostlarıyla her sorunla başa çıkabileceğini anladı. 'Hepinize teşekkür ederim,' dedi. 'Bahçem sizin sayenizde özel.' Gece hayvanları sevinçle bağırdı ve şafak sökene kadar yumuşak ışıkta dans ettiler.

O geceden sonra bahçe, tüm gece hayvanlarının buluşma yeri oldu. Hikâyeler paylaşmaya, tohumları sulamaya yardım etmeye ve huzurlu ışığın tadını çıkarmaya geliyorlardı. Huffle bir daha hiç yalnız kalmadı. Özen ve sabrın büyümeye yardımcı olduğunu öğrendi—ve dostluğun her şeyi daha güzel yaptığını.

Böylece kirpinin yıldız bahçesi her gece parladı, ormanda küçük bir sıcaklık feneri oldu. Huffle hâlâ yosun yeşili önlüğünü giyiyor ve parlayan tohumlarına sevgiyle bakıyordu. Gece hayvanları her zaman hoş karşılanacaklarını biliyorlardı. Ve eğer bir gün oraya yolunuz düşerse, onları hep birlikte, yıldızların altında dost olarak görebilirsiniz.

Huffle sık sık bahçesinde oturur, parlayan tohumları ve dostlarının mutlu yüzlerini izlerdi. Her şeyin minik bir tohum paketi ve bolca sabırla nasıl başladığını düşünürdü. 'Güzel şeyler gerçekten zaman alır,' derdi kendi kendine. Ve hayattaki en güzel şeylerin dostlarla paylaşıldığını bilirdi.

Yani eğer bir gün parlayan bir tohum bulursanız, onu özenle ekin. Sabırla sulayın ve bekleyin. Yakında ışık ve dostlarla dolu bir bahçeniz olabilir. Tıpkı kirpi Huffle gibi. Son.